

El nom propi i la percepció de la identitat lingüística: anàlisi etnolingüística dels noms més posats a Catalunya l'any 2008

*First names and the perception of linguistic identity:
an ethnolinguistic analysis of the most frequent names in Catalonia in 2008*

Eva BOSCH I ROURA
Universitat de Barcelona

Data de recepció: 29 d'abril de 2013

Data d'acceptació: 4 de setembre de 2013

RESUM

Els antropònims són elements lingüístics amb una càrrega simbòlica molt elevada i vinculen els portadors a una identitat etnolingüística que els és transmesa i que és percebuda, en part, a través d'aquest nom. L'article explora les relacions entre llengua, antroponímia i identitat per analitzar les ideologies lingüístiques que es poden desprendre del trinomi. L'estudi es duu a terme a partir de les dades obtingudes mitjançant enquestes etnolingüístiques en què es demanava als informants que assignessin una identitat lingüística concreta a un parlant del qual només coneixien el nom personal. Els resultats permeten descobrir diferències en la percepció que les diverses comunitats lingüístiques de Catalunya tenen no només dels noms que hi són més habituals, sinó també de la identitat lingüística mateixa. Les divergències s'expliquen en termes de les ideologies de l'autenticitat i l'anonimat.

PARAULES CLAU: antroponímia, identitat lingüística, Catalunya, ideologies lingüístiques, etnolingüística, ideologia de l'autenticitat, ideologia de l'anonimat.

ABSTRACT

First names are linguistic items of great symbolic significance that link their bearers to ethnolinguistic identities which are, in part, conveyed by and perceived through them. This paper explores the relationship between language, anthroponymy and identity, analysing the linguistic ideologies that they may reveal. The study is based on the data obtained through ethnolinguistic surveys in which informants were asked to assign a specific linguistic identity to a speaker whose first name was all that was known to them. The results show significant differences in the perception of the various linguistic communities of Catalonia not only with respect to the most common names but also to linguistic identity itself. These divergences are explained in terms of ideologies of authenticity and anonymity.

KEYWORDS: first names, linguistic identity, Catalonia, linguistic ideologies, ethnolinguistics, ideology of authenticity, ideology of anonymity.

1. INTRODUCCIÓ

A proper name, then, is not simply a useful label, but a repository of accumulated meanings, practices, and beliefs, a powerful linguistic means of asserting identity (or defining someone else) and inhabiting a social world. (Rymes, 2000: 165)

Aquest article explora les relacions entre llengua, antroponímia i identitat per posar de manifest tot un seguit de qüestions ideològiques derivades de la percepció de les llengües i els parlants del nostre entorn. El treball neix de la idea que els antroponims no serveixen només per identificar un individu, sinó que conformen sistemes amb característiques lingüístiques i sociolingüístiques, que es desenvolupen en el si d'una cultura (Mascaró, 1982: 7-8) i contribueixen a configurar la identitat lingüística del portador (Tan, 2004: 367).

En aquest sentit, l'any 2010 vam elaborar un treball¹ que pretenia esbrinar si els noms personals (d'ara endavant NP) dels infants nascuts a Catalunya reflectien la diversitat lingüística del país. Això és: volíem relacionar quantitativament els NP propis de cadascuna de les llengües parlades a Catalunya i la població que s'identificava amb cadascuna.

L'estudi que ens proposàvem té precedents en nombrosos treballs que exploren la idea que l'atribució d'un antroponim vincula el portador a la identitat etnolingüística i cultural transmesa pels progenitors i estableix, alhora, com la societat percep aquesta identitat. Són treballs com el de Weitman (1987) sobre la construcció de la identitat israeliana a través de NP hebreus, els d'anàlisi de les implicacions dels NP considerats *ètnics* als Estats Units (Bertrand i Mullainathan, 2003; Fryer i Levitt, 2004; Levitt i Dubner, 2005, § 6; King *et al.*, 2006), el de Perl i Wiggins (2004) sobre NP religiosos, el de Graça (2008) sobre les pràctiques antroponímiques i la identitat lingüística a Timor Oriental, el d'Edwards i Caballero (2008) sobre els NP dels fills de parelles mixtes, o els estudis de classificació ètnica a partir dels NP (vegeu Mateos, 2007), entre d'altres.

Nosaltres, però, vam topar amb dos obstacles. El primer eren les dades disponibles: en teníem de referents a la llengua d'identificació de la població catalana i als noms més posats a Catalunya el 2008 (vegeu § 2.1 *infra*), però les dues llistes eren completament independents —no disposàvem de dades que facilitessin alhora la llengua d'identificació i l'NP dels participants. El segon era que la majoria de noms de les llengües romàniques són cognats: «en onomastique romane, il n'existe pas de majorité linguistique, il existe des noms d'origine prélatine, latine, “bibliques”, germanique, arabe, “vernaculaire”, dialectale, étrangère, etc.» (Kremer, 1993: 18). En català i castellà, a més a més, la proximitat morfològica entre les dues llengües fa que els NP cognats sovint siguin formalment idèntics i, per tant, indestriables.

1. «L'antroponímia com a reflex del multilingüisme: anàlisi etnolingüística dels prenomes posats a Catalunya l'any 2008», elaborat en el marc de l'assignatura de treball acadèmic de la llicenciatura de traducció i interpretació i dirigit pel professor Joan Costa (Universitat Pompeu Fabra).

Per superar aquestes dificultats, els NP es van classificar a través d'una enquesta etnolingüística en què es demanava als informants quina creien que era la llengua d'un parlant nascut a Catalunya de qui només sabien l'NP. Evidentment, aquest mètode difícilment permet extreure dades quantitatives vàlides. Tanmateix, les enquestes proporcionen informació rellevant per a l'anàlisi de les ideologies lingüístiques, ja que «an inquiry into ethnolinguistic consciousness reveals what a speech community believes and what attitudes it has concerning the vernacular that the community identifies with itself, as its own» (Fishman, 1996: 2).

L'article actual recupera aquelles dades per explotar-ne els resultats i analitzar les ideologies que es desprenen del fet d'assignar una identitat lingüística a un NP. Els objectius són, primer, descobrir les diferències de percepció que les comunitats lingüístiques de Catalunya tenen dels NP del país i, tot seguit, emprar aquestes diferències per entreveure'n d'altres, d'abast més general, relatives a la percepció de la identitat lingüística.

L'article té l'estructura següent: a l'apartat 2 s'introdueix la metodologia, al 3 s'exposen els resultats, al 4 s'analitzen les dades i al 5 es presenten les conclusions.

2. METODOLOGIA

2.1. Enquesta

Les dades etnolingüístiques sobre els NP més freqüents a Catalunya provenen de l'enquesta «Noms i llengua». ² La variable controlada de l'enquesta és la llengua d'identificació —la que els parlants consideren pròpia—, obtinguda a partir de versions lleugerament modificades de les preguntes P1 i P5 de l'*Enquesta d'usos lingüístics de la població 2008* (EULP08) ³ (Idescat, 2009a: 206), que fan referència a la llengua d'identificació (d'ara endavant LI) i a la llengua inicial dels parlants ⁴ (Idescat, 2009a: 25). Les variables dependents s'obtingueren amb les preguntes següents:

7 / 8. Tot seguit us presentem la llista dels 100 noms més posats als nens / a les nenes nascuts/nascudes a Catalunya durant l'any 2008. Imagineu que us diuen que us presentaran algú NASCUT A CATALUNYA que duu un d'aquests noms: QUINA CREIEU QUE ÉS LA SEVA LLENGUA? Per a cada nom podeu donar una o més respostes.

2. Vegeu l'enquesta a <https://docs.google.com/file/d/0B61zSFgoqg-kdkF6azdGblV1OUE/edit?pli=1>.

3. L'EULP08 és una «estadística oficial sobre els usos que les persones residents a Catalunya fan de les diverses llengües presents en el territori» (Idescat, 2009a: 11).

4. La llengua inicial dels informants no és rellevant per al nostre estudi, però la pregunta és metodològicament pertinent, ja que en oposar aquest concepte al de llengua d'identificació guia els participants cap a la resposta esperada.

Tot seguit es presentaven els primers 100 NP de nen i de nena, respectivament, de les llistes *Noms dels nadons. Nens. 2008* i *Noms dels nadons. Nenes. 2008* (Idescat, 2009d i 2009c), que contenen els NP posats a Catalunya el 2008.⁵ Per a cada NP els informants podien indicar «Català», «Castellà», «Àrab» o «Altres», i les respostes no eren excloents.⁶

2.2. Participants

L'enquesta es va distribuir en línia a 25 subjectes escollits en funció de la LI: castellà 12 (48 %), català 10 (40 %), català i castellà 2 (8 %); àrab 1 (4 %). Els percentatges corresponen aproximadament a les dades de l'EULP08 sobre la LI de la població.⁷ Es van enquestar 12 homes i 13 dones d'entre 15 i 79 anys. Les dades que presentem a l'apartat 3 són les dels grups LI català (10 informants) i LI castellà (12 informants).

2.3. Extracció i interpretació de les dades

Els NP es van classificar comptant cada resposta individualment —independentment del nombre d'etiquetes assignades a cada NP— i, per a cada NP i cada LI, es va calcular el percentatge de vots rebuts respecte del total d'etiquetes assignades a cada ítem. Els criteris classificatoris són els següents:⁸

5. La base de dades utilitzada per a aquestes estadístiques conté els NP en majúscules i sense accents (Idescat, 2009b). Per això, parelles de NP cognats divergents en només un caràcter apareixen com un sol element (per exemple, *Àlex/Álex* o *Maria/María*) però, en canvi, d'altres apareixen com a dos ítems independents (per exemple, *Eric* i *Erik*). Això mateix fa que NP com *Cristián* o *Àyoub/Áyoub* duguin accent i *Eric* o *Ayman* no en duguin, i el criteri de l'Idescat sembla aleatori. Mantenir les llistes originals respon a l'objectiu del treball inicial de relacionar quantitativament NP i LI (vegeu § 1 i nota 1).

6. La formulació de les preguntes intentava evitar que els participants responguessin a quina llengua pertanyia, formalment, cada NP. Per això es va insistir en el fet que es tractava de NP posats a nadons nascuts a Catalunya: *Kevin*, per exemple, és la forma anglicitzada d'un NP irlandès; que l'anglès sigui la llengua d'un *Kevin* nascut a Catalunya, tanmateix, és una possibilitat força remota, ja que *Kevin* va ser el 71è nom més posat a Catalunya l'any 2008 però, segons l'EULP08, el percentatge de la població de Catalunya que té l'anglès com a LI no és significatiu (Idescat, 2009a: 43).

7. Després del català, el castellà, el català i el castellà i l'àrab, les altres llengües d'identificació no passen del 0,9 % d'atribució (Idescat, 2009a: 43).

8. S'han obviat les etiquetes «Altres», que quantitativament no són significatives. En fem una valoració qualitativa a l'apartat 4.1.

TAULA 1
Criteria classificatoris

		Vots		
		Llengua 1	Llengua 2	Llengua 3
<i>NP monolingües</i> ⁹		> 10 %	< 10 %	< 10 %
<i>NP bilingües</i>	<i>perfectes</i>	> 10 %	> 10 %	< 10 %
		diferència entre L1 i L2 de < 10 %		
	<i>esbiaixats</i>	> 10 %	> 10 %	< 10 %
		diferència entre L1 i L2 de > 10 %		
<i>NP trilingües</i> ¹⁰		> 10 %	> 10 %	> 10 %

3. RESULTATS

A continuació presentem els 200 NP analitzats,¹¹ classificats en llengües d'identificació segons els grups LI català i LI castellà. En cada segment s'exposen les diferències entre tots dos grups i es fa una breu explicació de la *pertinença* formal dels NP.¹²

3.1. *NP monolingües*

3.1.1. NP monolingües catalans

Les taules 2 i 3 contenen els NP qualificats de monolingües catalans. Pel que fa als masculins (taula 2), la llista del grup LI català conté 34 NP, dels quals 7 són bilingües esbiaixats català>castellà segons LI castellà. La llista de LI castellà conté 29 NP, 2 dels quals són bilingües esbiaixats català>castellà segons LI català. Tots els NP són formalment catalans.

9. Per facilitar la redacció i la brevetat del text, fem servir els mots *monolingüe*, *bilingüe* i *trilingüe* per designar NP que els informants *associen* amb una, dues o tres de les llengües.

10. Per limitacions d'espai, no presentem a l'apartat 3 els resultats referents als NP identificats com a monolingües àrabs, bilingües castellà-àrab i català-àrab i trilingües català-castellà-àrab. En fem, però, un comentari qualitatiu a l'apartat 4.1.

11. Vegeu les dades estadístiques completes a <https://docs.google.com/file/d/0B61zSFgoqg-kMGdSN0dMSVBPQms/edit?usp=sharing>.

12. Les característiques formals dels NP que s'esmenten a l'apartat 3 provenen de *Santoral català: Guia onomàstica de sants i advocacions marianes* (1991), Campbell (1996), Euskaltzaindia (2002), Faure (2007) i Geoffroy i Geoffroy (2009). Aquesta informació s'especifica només per a NP que no pertanyen als sistemes antroponímics tradicionals del català i el castellà, formats essencialment per elements de la tradició cultural grecollatina i per alguns elements d'origen germànic.

TAULA 2
NP masculins monolingües catalans

<i>Posició</i> ¹³	<i>NP</i>	<i>LI català (%)</i>	<i>LI castellà (%)</i>
1	<i>Marc</i>	90,9	
3	<i>Pol</i>	100	92,3
4	<i>Pau</i>	100	91,7
5	<i>Arnau</i>	100	92,3
7	<i>Jan</i>	83,3	61,5
11	<i>Biel</i>	90,9	83,3
13	<i>Martí</i>	100	100
15	<i>Oriol</i>	90,9	100
16	<i>Adrià</i>	90,9	92,3
17	<i>Jordi</i>	100	
19	<i>Aleix</i>	100	91,7
21	<i>Joan</i>	100	
23	<i>Roger</i>	90,9	100
24	<i>Gerard</i>	100	91,7
26	<i>Guillem</i>	100	91,7
30	<i>Nil</i>	81,8	64,3
35	<i>Albert</i>	90,9	
40	<i>Xavier</i>	90,9	
44	<i>Dídac</i>		100
54	<i>Ferran</i>	90,9	
58	<i>Bernat</i>	100	100
59	<i>Miquel</i>	100	92,3
67	<i>Lluc</i>	100	92,3
70	<i>Josep</i>	100	100
74	<i>Marcel</i>	100	92,3
76	<i>Jaume</i>	100	92,3
77	<i>Manel</i>	90,9	92,3
80	<i>Quim</i>	100	91,7
82	<i>Enric</i>	100	100

13. En les taules 2-11, els NP estan ordenats de més a menys freqüents, d'acord amb la posició que ocupen en la llista dels 100 més posats del 2008. La posició a la llista de dos NP amb la mateixa freqüència d'assignació és la mateixa (així, *Pere* i *Xavi*, amb 85 ocurrències cadascun, ocupen tots dos la posició 94). Les cel·les buides indiquen que el grup lingüístic corresponent ha identificat diferentment aquells NP.

TAULA 2 (Continuació)
NP masculins monolingües catalans

Posició ¹³	NP	LI català (%)	LI castellà (%)
84	Roc	100	75
86	Andreu	100	92,3
88	Eduard	100	
93	Aniol	100	83,3
94	Pere	100	100
94	Xavi		92,3
96	Genís	100	100
Total (N)		34	29

En la taula 3 hi ha els NP femenins monolingües catalans. La llista de LI català conté 6 NP, 4 dels quals són bilingües esbiaixats català>castellà segons LI castellà. Aquest grup, en canvi, qualifica de monolingües catalans 3 ítems, 1 dels quals és bilingüe esbiaixat català>castellà segons LI català. Tots són formes catalanes, menys *Bruna*, d'origen germànic i formalment bilingüe.

TAULA 3
NP femenins monolingües catalans

Posició	NP	LI català (%)	LI castellà (%)
4	Laia		92,3
16	Anna	83,3	
30	Ona	83,3	100
44	Bruna	100	
55	Joana	90,9	84,6
71	Queralt	90	
87	Meritxell	100	
Total (N)		6	3

3.1.2. NP monolingües castellans

Les taules 4 i 5 contenen els NP considerats monolingües castellans. Quant als masculins (taula 4), el grup LI català qualifica així 28 NP, i d'aquests, LI castellà en considera 10 bilingües perfectes català-castellà, bilingües esbiaixats castellà>català o bilingües castellà-àrab. El grup LI castellà considera monolingües castellans només 20 NP, 2 dels quals són bilingües esbiaixats castellà>català segons LI català.

Aquests NP són formalment castellans, amb algunes excepcions: *Iker*, *Aitor* i *Unai*, bascos; *Ian* (escocès), *Kevin* (forma anglicitzada de l'irlandès *Caoimhín*) i *Cristián*¹⁴ (adaptació de l'anglès *Christian*), arribats a través de l'anglès; *Rayan*, àrab però possiblement també una adaptació fonètica de *Ryan* ([ˈra.jən]), anglicització de l'irlandès *Rían*, i *Manuel*, NP tant castellà com català, de l'hebreu *Emmanuel*, עִמָּנוּאֵל.

TAULA 4
NP masculins monolingües castellans

Posició	NP	LI català (%)	LI castellà (%)
6	<i>Iker</i>	35,7	64,5
12	<i>Hugo</i>		80
26	<i>Alejandro</i>	100	
29	<i>Adrián</i>	100	83,3
32	<i>Pablo</i>	100	84,6
33	<i>Aitor</i>	50	
34	<i>Lucas</i>	100	84,6
41	<i>Bruno</i>	69,2	78,6
42	<i>Unai</i>	25	40
43	<i>Ian</i>	36,4	
45	<i>Álvaro</i>	100	92,3
48	<i>Mario</i>	90,9	
50	<i>Sergio</i>	100	100
51	<i>Carlos</i>	100	
52	<i>Javier</i>	100	84,6
59	<i>Diego</i>	100	91,7
59	<i>José</i>	90	100
62	<i>Miguel</i>	100	92,3
63	<i>Antonio</i>	100	100
64	<i>Marcos</i>	100	100
66	<i>Juan</i>	100	92,3
69	<i>Rayan</i>	20	
71	<i>Manuel</i>		92,3
71	<i>Kevin</i>	43,8	

14. La llista de l'Idescat (2009d) conté *Cristián* amb accent. Amb tot, dubtem de l'ús real d'aquesta accentuació (vegeu nota 5).

TAULA 4 (Continuació)
NP masculins monolingües castellans

Posició	NP	LI català (%)	LI castellà (%)
79	<i>Cristián</i>	83,3	
82	<i>Luis</i>	90	84,6
90	<i>Guillermo</i>	100	91,7
92	<i>Leo</i>	100	
97	<i>Samuel</i>	83,3	
100	<i>Santiago</i>	90,9	84,6
<i>Total (N)</i>		28	20

Quant als femenins (taula 5), LI català situa com a monolingües castellans 9 NP, 5 dels quals són bilingües esbiaixats castellà>català i bilingües castellà-àrab segons LI castellà. Aquest grup classifica així 6 NP, entre els quals 2 que LI català considera bilingüe esbiaixat castellà>català i castellà-àrab.

Formalment, *Lucía*, *Ana*, *Inés* i *Rocío* són castellans. *Nerea*, *Ainara* i *Leyre* (variant de *Leire*) i *Nayara* (variant de *Naiara*) són bascos, *Aitana* és un topònim alacantí (d'etimologia probablement àrab) i *Aya* és àrab.

TAULA 5
NP femenins monolingües castellans

Posició	NP	LI català (%)	LI castellà (%)
3	<i>Lucía</i>	100	92,3
30	<i>Nerea</i>	61,5	
39	<i>Aitana</i>		70,6
40	<i>Aya</i>	36,4	
41	<i>Ainara</i>	50	
43	<i>Ana</i>	100	
48	<i>Nayara</i>		78,6
52	<i>Inés</i>	90,9	92,3
74	<i>Leyre</i>	46,2	
76	<i>Rocío</i>	100	92,3
100	<i>Eduarne</i>	40	62,5
<i>Total (N)</i>		9	6

3.2. NP bilingües

3.2.1. NP bilingües perfectes català-castellà

Els NP de les taules 6 i 7 s'han considerat bilingües perfectes català-castellà. Pel que fa als masculins (taula 6), el grup LI català considera així 7 NP, 6 dels quals són bilingües esbiaixats segons LI castellà. El grup LI castellà qualifica de bilingües perfectes català-castellà 3 NP, 2 dels quals són bilingüe esbiaixat català>castellà i monolingüe castellà segons LI català.

Formalment, la majoria de NP són bilingües, si bé *Erik* (de l'escandinau *Eiríkr*), *Max* (hipocòrístic de NP començats per *Max-* molt habitual en anglès), *Ian* (escocès, vegeu § 3.1.2) i *Edgar* (de l'anglès antic) han arribat probablement a través de l'anglès.¹⁵ *Adam*, forma catalana de l'hebreu אָדָם, segurament s'associa amb el castellà a través de la forma anglesa (amb accentuació plana), ja que l'equivalent castellà és *Adán*.

TAULA 6
NP masculins bilingües perfectes català-castellà

Posició	NP	LI català		LI castellà	
		Cat. (%)	Cast. (%)	Cat. (%)	Cast. (%)
2	<i>Àlex/Álex</i>	45	50		
10	<i>Daniel</i>	44,4	50		
25	<i>Adam</i>			30	40
39	<i>Erik</i>	25	25		
43	<i>Ian</i>			23,5	29,4
48	<i>Max</i>	37,5	31,3	41,2	35,3
55	<i>Gabriel</i>	46,7	53,3		
57	<i>Àngel/Ángel</i>	52,6	47,4		
73	<i>Edgar</i>	38,9	44,4		
<i>Total (N)</i>		7		3	

La taula 7 conté els NP femenins considerats bilingües perfectes català-castellà. El grup LI català classifica així 30 NP, dels quals LI castellà en qualifica 20 de bilingües esbiaixats i trilingües català-castellà-àrab. La llista de LI castellà té només 14 NP, 6 dels quals són bilingües esbiaixats segons LI català.

Formalment, quasi tots els NP són bilingües. Cal destacar, però, *Núria/Nuria* (advocació mariana catalana), *Ivet* i *Gisela* (adaptacions dels francesos *Yvette* —femení

15. Caldria veure si els *Eric*, *Erik* i *Edgar* escriuen l'NP amb o sense accent gràfic (vegeu nota 5).

de *Yves*, probablement del germànic *Ivo*— i *Giselle* —del mot germànic *gisil*—), *Íngrid* (escandinau), i *Tània/Tania* (adaptació de *Tanya*, diminutiu rus de *Tatyana*) i *Sandra* (hipocorístic de l'italià *Alessandra*), probablement arribats a través de l'anglès.

TAULA 7
NP femenins bilingües perfectes català-castellà

Posició	NP	LI català		LI castellà	
		Cat. (%)	Cast. (%)	Cat. (%)	Cast. (%)
5	<i>Júlia/Julia</i>	50	50	55	45
6	<i>Maria/María</i>	50	50		
8	<i>Clàudia/Claudia</i>	50	54	47,6	52,4
9	<i>Sara</i>	50	45		
14	<i>Laura</i>	52,6	47,4		
15	<i>Noa</i>	25	35		
17	<i>Marta</i>			42,9	52,4
20	<i>Emma</i>	50	43,8		
21	<i>Núria/Nuria</i>			55	45
22	<i>Irene</i>	47,4	52,6		
32	<i>Clara</i>			52,9	47,1
33	<i>Natàlia/Natalia</i>	50	50	45	55
38	<i>Carlota</i>			47,1	52,9
42	<i>Ivet</i>			31,3	31,3
45	<i>Cristina</i>	52,6	47,4	45	55
45	<i>Elena</i>	46,7	53,3		
50	<i>Adriana</i>	50	43,8		
55	<i>Blanca</i>			50	50
57	<i>Alèxia/Alexia</i>	38,9	44,4	50	41
59	<i>Eva</i>	45,5	40,9		
62	<i>Gisela</i>	42,1	36,8		
63	<i>Míriam/Miriam</i>	42,9	47,6	47,6	47,6
64	<i>Alexandra</i>	44,4	38,9	46,7	40
66	<i>Iris</i>	47,1	41,2		
68	<i>Íngrid</i>	42,9	35,7		

TAULA 7 (Continuació)
NP femenins bilingües perfectes català-castellà

Posició	NP	LI català		LI castellà	
		Cat. (%)	Cast. (%)	Cat. (%)	Cast. (%)
69	Èlia/Elia	50	50	50	44,4
77	Lídia/Lidia	47,6	47,6		
79	Tània/Tania	45	50		
80	Raquel	50	45		
80	Victòria/Victoria	47,6	47,6		
84	Silvia/Silvia	50	50		
88	Sandra	47,4	47,4		
90	Àlícia/Alicia	50	50		
94	Àfrica/África	42,9	47,6		
97	Ruth	41,2	35,3		
97	Àngela/Ángela	50	50		
Total (N)		30		14	

3.2.2. NP bilingües esbiaixats català>castellà

En les taules 8 i 9 hi ha els NP qualificats de bilingües esbiaixats cap al català. Sobre els masculins (taula 8), la llista de LI català conté 9 NP, 6 dels quals són monolingües catalans, bilingües perfectes i bilingües esbiaixats castellà>català segons LI castellà. La de LI castellà té 11 NP, 8 dels quals són monolingües catalans i bilingües perfectes segons LI català.

Formalment, Àlex/Álex, David, Eric (probablement pres de l'anglès, vegeu Erik, § 3.2.1), Joel i Isaac són estrictament bilingües. La resta són formes catalanes dels NP.

TAULA 8
NP masculins bilingües esbiaixats català>castellà

Posició	NP	LI català		LI castellà	
		Cat. (%)	Cast. (%)	Cat. (%)	Cast. (%)
1	Marc			84,6	15,4
2	Àlex/Álex			50	38,9
8	David	60	40		

TAULA 8 (Continuació)
 NP masculins bilingües esbiaixats català>castellà

Posició	NP	LI català		LI castellà	
		Cat. (%)	Cast. (%)	Cat. (%)	Cast. (%)
9	<i>Eric</i>	47,4	31,6		
14	<i>Joel</i>	46,7	26,7	56,3	43,8
17	<i>Jordi</i>			73,3	20
21	<i>Joan</i>			84,6	15,4
25	<i>Adam</i>	53,9	15,4		
30	<i>Sergi</i>	83,3	16,7	84,6	15,4
35	<i>Albert</i>			78,6	21,4
40	<i>Xavier</i>			84,6	15,4
44	<i>Dídac</i>	72,7	18,2		
54	<i>Ferran</i>			84,6	15,4
55	<i>Isaac</i>	50	31,3		
68	<i>Eloi</i>	62,5	31,3	58,8	35,3
88	<i>Eduard</i>			84,6	15,4
94	<i>Xavi</i>	71,4	14,3		
<i>Total (N)</i>		9		11	

Els NP femenins de la taula 9 s'han considerat bilingües esbiaixats cap al català. LI català qualifica així 23 NP, 14 dels quals són monolingües catalans, bilingües perfectes català-castellà, bilingües esbiaixats castellà>català o trilingües català-castellà-àrab segons LI castellà. Aquest grup considera bilingües català>castellà 18 NP, 9 dels quals són monolingües catalans, bilingües perfectes català-castellà, bilingües esbiaixats castellà>català o trilingües català-castellà-àrab segons LI català.

Formalment, la majoria de NP són bilingües. Hi ha, però, *Laia* (hipocorístic de *Eulàlia*), *Jana* (femení de *Jan*, hipocorístic de *Joan*), *Aina* (hipocorístic balear de *Anna*), *Mariona* (hipocorístic de *Maria*), *Mireia* (forma catalana de l'occità *Mirèlha*) i les advocacions marianes *Núria*, *Queralt* i *Meritxell*, tots NP catalans, així com *Ivet* i *Gisela* (del francès, vegeu § 3.2.1) i *Naiara* (basc, vegeu § 3.1.2).

TAULA 9
 NP femenins bilingües esbiaixats català>castellà

Posició	NP	LI català		LI castellà	
		Cat. (%)	Cast. (%)	Cat. (%)	Cast. (%)
1	<i>Paula</i>	58,8	41,2		
2	<i>Carla</i>	66,7	26,7		
4	<i>Laia</i>	76,9	23,1		
7	<i>Martina</i>	71,4	21,4	66,7	33,3
10	<i>Alba</i>	56,3	43,8		
11	<i>Jana</i>	64,3	28,6	57,1	28,6
12	<i>Aina</i>	81,8	18,2	69,2	30,8
13	<i>Ariadna</i>	69,2	23,1	62,5	37,5
16	<i>Anna</i>			80	20
18	<i>Berta</i>	83,3	16,7	71,4	28,6
19	<i>Abril</i>	55,6	27,8		
20	<i>Emma</i>			53,3	30
21	<i>Núria/Nuria</i>	58,8	41,2		
23	<i>Marina</i>	62,5	37,5		
26	<i>Mariona</i>	83,3	16,7	76,9	23,1
26	<i>Mireia</i>	66,7	33,3	69,2	30,8
29	<i>Mar</i>	75	25	68,8	31,3
32	<i>Clara</i>	58,8	41,2		
35	<i>Judit</i>	76,9	23,1		
37	<i>Nora</i>	46,2	30,8		
38	<i>Carlota</i>	69,2	30,8		
42	<i>Ivet</i>	57,1	28,6		
44	<i>Bruna</i>			56,3	37,5
52	<i>Naiara</i>			53,9	30,8
54	<i>Xènia/Xenia</i>	66,7	33,3	66,7	27,8
55	<i>Blanca</i>	60	40		
59	<i>Helena</i>			69,2	30,8
62	<i>Gisela</i>			73,3	20
71	<i>Màriam/Mariam</i>			46,7	33,3
71	<i>Queralt</i>			71,4	14,3
82	<i>Cèlia/Celia</i>	55,6	44,4		
87	<i>Meritxell</i>			78,6	21,4
<i>Total (N)</i>		23		18	

3.2.3. NP bilingües esbiaixats castellà> català

Les taules 10 i 11 contenen els NP qualificats de bilingües esbiaixats cap al castellà. Dels masculins (taula 10), el grup LI català n'ha classificat així 13, dels quals 4 són monolingües castellans i trilingües català-castellà-àrab segons LI castellà. LI castellà amplia la llista fins a 26 NP. D'aquests, LI català n'ha qualificat 14 de monolingües castellans, bilingües perfectes català-castellà i bilingües castellà-àrab.

Formalment, la majoria de NP són bilingües. Hi trobem, però, *Hugo*, *Alejandro* i *Nicolás*¹⁶ (castellans), *Aitor* (basc, vegeu § 3.1.2) i *Erik* (escandinau, via anglès, vegeu § 3.2.1), *Ivan/Iván* (variant moderna de la forma eslava antiga de *Joan*), i *Òscar/Óscar* (d'origen incert: gaèlic, anglès antic o escandinau) i *Axel* (forma danesa medieval del bíblic *Absalom*), tots dos arribats segurament a través de l'anglès. L'NP *Izan*, d'aparició recent, és segurament una adaptació fonètica i ortogràfica incompleta al castellà de *Ethan* ([i.θan]), variant anglesa del bíblic *Etan*, de l'hebreu יִתְנָח.

TAULA 10
NP masculins bilingües esbiaixats castellà>català

Posició	NP	LI català		LI castellà	
		Cat. (%)	Cast. (%)	Cat. (%)	Cast. (%)
8	<i>David</i>			30	55
9	<i>Eric</i>			38,5	53,9
10	<i>Daniel</i>			18,8	68,8
12	<i>Hugo</i>	15,4	76,9		
18	<i>Victor</i>	41,2	52,9	33,3	66,7
20	<i>Izan</i>			17,7	52,9
22	<i>Ivan/Iván</i>	33,3	66,7	30	55
26	<i>Alejandro</i>			18,8	68,8
33	<i>Aitor</i>			13,3	73,3
36	<i>Hèctor/Héctor</i>	37,5	62,5	23,5	70,6
37	<i>Raül/Raúl</i>	33,3	66,7	27,8	66,7
38	<i>Òscar/Óscar</i>	37,5	62,5	29,4	64,7
39	<i>Erik</i>			20	60
45	<i>Rubèn/Rubén</i>	30,7	69,2	25	68,8
45	<i>Aaron/Aarón</i>	18,8	56,3	11,8	58,9
48	<i>Mario</i>			13,3	80
51	<i>Carlos</i>			14,3	78,6

16. Com comentàvem a la nota 5, l'accentuació de la llista oferta per l'Idescat sembla aleatòria: la forma considerada catalana del castellà *Nicolás* és *Nicolau* i no pas *Nicolàs*.

TAULA 10 (Continuació)
 NP masculins bilingües esbiaixats castellà> català

Posició	NP	LI català		LI castellà	
		Cat. (%)	Cast. (%)	Cat. (%)	Cast. (%)
52	<i>Nicolàs/Nicolás</i>	43,8	56,3	23,1	76,9
55	<i>Isaac</i>			23,8	47,6
55	<i>Gabriel</i>			14,3	85,7
57	<i>Àngel/Ángel</i>			38,9	55,6
64	<i>Ismael</i>	15,4	76,9		
71	<i>Manuel</i>	16,7	83,3		
71	<i>Kevin</i>			21,1	52,6
73	<i>Edgar</i>			42,1	52,6
79	<i>Cristián</i>			23,1	61,5
88	<i>Axel</i>	20	40		
92	<i>Leo</i>			23,5	70,6
97	<i>Samuel</i>			17,7	64,7
97	<i>Tomàs/Tomás</i>	42,1	52,7	36,8	63,2
<i>Total (N)</i>		13		26	

Quant als NP femenins (taula 11), el grup LI català n'ha qualificat 17 de bilingües esbiaixats cap al castellà, entre els quals 2 que LI castellà considera monolingüe castellà i bilingüe perfecte català-castellà. El grup LI castellà considera bilingües esbiaixats castellà>català fins a 46 NP, 31 dels quals són monolingües castellans, bilingües perfectes català-castellà, bilingües esbiaixats català>castellà, bilingües castellà-àrab i trilingües català-castellà-àrab segons LI català.

Formalment, la majoria de NP són bilingües. Hi ha algunes excepcions: *Ana* (castellà); *Nerea*, *Leire* (vegeu § 3.1.2), *Ainhoa*, la seva variant *Ainoa* i *Aroa* (bascos); *Aitana* (topònim alacantí, vegeu § 3.1.2); *Íngrid* (escandinau, vegeu § 3.2.1); *Tània/Tania* (rus, vegeu § 3.2.1), *Sandra* (italià, vegeu § 3.2.1), *Andrea* (femení de diversos equivalents germànics de *Andreu*), *Elsa* (hipocorístic anglès de *Elisabeth*) i *Lara* (hipocorístic rus de *Larisa*), arribats probablement de l'anglès, i *Nàdia/Nadia* (àrab, variant de *Nadiyya*, i també rus, variant de *Nadya*, hipocorístic de *Nadezhda*), probablement arribat del francès.

TAULA 11
NP femenins bilingües esbiaixats castellà>català

Posició	NP	LI català		LI castellà	
		Cat. (%)	Cast. (%)	Cat. (%)	Cast. (%)
1	<i>Paula</i>			38,1	57,1
2	<i>Carla</i>			35,3	64,7
6	<i>Maria/María</i>			42,1	57,9
9	<i>Sara</i>			40	55
10	<i>Alba</i>			36,8	57,9
14	<i>Laura</i>			38,1	57,1
17	<i>Marta</i>	30	70		
19	<i>Abril</i>			25	56,3
22	<i>Irene</i>			35	60
23	<i>Marina</i>			38,9	61,1
24	<i>Sofia/Sofía</i>	36,8	52,6	29,4	70,6
25	<i>Ainhoa</i>			12,5	68,7
28	<i>Andrea</i>	31,3	62,5	36,8	57,9
30	<i>Nerea</i>			27,8	61,1
34	<i>Judith</i>	31,6	47,4	38,9	55,6
35	<i>Judit</i>			40	60
36	<i>Daniela</i>	21,4	71,4	41,2	58,8
39	<i>Aitana</i>	13,3	60		
41	<i>Ainara</i>			20	53,3
43	<i>Ana</i>			21,4	71,4
45	<i>Elena</i>			25	68,8
48	<i>Elsa</i>	35,7	57,1	25,7	73,3
51	<i>Erika</i>	17,7	41,2	12,5	62,5
58	<i>Aroa</i>			12,5	68,8
59	<i>Eva</i>			33,3	55,6
59	<i>Helena</i>	33,3	46,7	69,2	30,8
64	<i>Nàdia/Nadia</i>			38,1	52,4
66	<i>Iris</i>			29,4	64,7
67	<i>Leire</i>	18,8	37,5	17,7	58,8
68	<i>Íngrid</i>			26,3	57,9
70	<i>Valèria/Valeria</i>	38,9	50	33,3	52,4

TAULA 11 (Continuació)
 NP femenins bilingües esbiaixats castellà>català

Posició	NP	LI català		LI castellà	
		Cat. (%)	Cast. (%)	Cat. (%)	Cast. (%)
73	Noèlia/Noelia	37,5	56,2	27,9	66,7
79	Tània/Tania			27,8	66,7
80	Raquel			38,9	61,1
80	Victòria/Victoria			40	60
82	Cèlia/Celia			36,8	57,9
82	Lola	37,5	56,3	25	75
84	Sílvia/Silvia			36,8	57,9
86	Candela	35,7	64,3	15,4	84,6
88	Sandra			40	50
90	Àlícia/Alicia			36,8	52,6
92	Valentina	28,6	64,3	21,4	71,4
94	Lina			26,7	73,3
94	Àfrica/África			38,1	57,1
96	Ainoa	17,7	35,3	23,5	64,7
97	Lara	14,3	57,1	37,5	56,3
97	Ruth			40	55
97	Àngela/Ángela			42,1	57,9
Total (N)		17		46	

4. ANÀLISI

4.1. Els sistemes antroponímics a partir de la identitat lingüística percebuda

Els resultats descobreixen tendències clares en la percepció que LI català i LI castellà tenen dels NP analitzats. Primerament, mostren que tots dos grups tracten de manera molt diferent els NP masculins, considerats majoritàriament monolingües, i femenins, percebuts sobretot com a bilingües. Això es deu al fet que 78 dels 100 NP femenins acaben en *-a* —morfema de femení tant del català com del castellà— i, per tant, bona part dels NP són cognats idèntics. Al revés, les diferències morfològiques fan que els NP masculins difereixin més freqüentment.

Deixant això de banda, tots dos grups divergeixen de manera substancial i força consistent en les seves valoracions. Quantitativament, LI català considera monolingües molts més NP —i molt més categòricament— que no pas LI castellà, que tendeix a classificar-los com a bilingües. Dins dels NP bilingües, LI català considera bilingües

perfectes molts més NP —i amb uns percentatges de vot molt més equilibrats— que no pas LI castellà, sobretot pel que fa als NP femenins. A més a més, els informants tendeixen a opinar que els esbiaixats els duen més aviat individus de la seva mateixa LI. Aquesta tendència també és molt més marcada en relació amb els NP femenins i, sobretot, en LI castellà.

Qualitativament també hi ha divergències importants. LI català, per una banda, qualifica quasi tots els NP propis del català o del castellà de monolingües, amb algunes excepcions escasses considerades bilingües amb forts biaixos. La major part dels cognats idèntics en català i en castellà —sobretot els femenins—, doncs, es qualifiquen de bilingües, i preferentment perfectes. La majoria dels esbiaixats, a més, pertanyen de fet a la llengua cap a la qual es matisa el biaix, o bé tenen característiques fonètiques que els poden fer semblar poc probables en l'altra llengua: els cognats que en català es pronuncien amb [ʒ] o [ʃ], impropis del castellà, es consideren sobretot esbiaixats cap al català, per exemple.

En canvi, LI castellà fa una classificació dels NP formalment molt menys estricta. Així, tot i que els masculins considerats monolingües catalans coincideixen àmpliament amb els del grup LI català, LI castellà percep la majoria dels altres NP sobretot com a bilingües i, tot i que fins a un cert punt té en compte la pertinença formal dels NP, tendeix molt clarament a considerar els cognats idèntics esbiaixats cap al castellà.

En aquest sentit, una diferència molt notable entre LI català i LI castellà afecta les parelles de cognats femenins que es presenten com un sol ítem tot i les diferències en l'accentuació (vegeu nota 5; per exemple, *Maria/María*). Així, mentre que LI català considera bilingües perfectes 14 dels 23 NP amb aquestes característiques i identifica com a bilingües català>castellà i castellà>català només 3 NP en cada cas, LI castellà en qualifica només 7 de bilingües perfectes, 2 de bilingües català>castellà i fins a 12 de bilingües castellà>català.¹⁷

A tot això cal afegir-hi que el sistema antroponímic català dibuixat a partir dels resultats consta quasi exclusivament de NP propis de la tradició grecolatina i de NP germànics —molt habituals en l'antroponímia tradicional del català (Moran, 1994: 48). El sistema castellà que es desprèn de les dades, en canvi, és molt més innovador, a causa sobretot de l'addició de NP bascos, però també anglesos i àrabs.

L'observació dels NP associats amb l'àrab¹⁸ (que quantitativament varien poc d'un

17. En el cas de les 12 parelles de NP masculins d'aquest tipus, en canvi, tots dos grups qualifiquen la majoria de noms de preferentment castellans (8 en el cas de LI català i 9 en el de LI castellà).

18. Segons LI català, són monolingües àrabs els masculins *Mohamed, Bilal, Ayman, Àyoub/Áyoub* i *Youssef* i els femenins *Malak, Yasmin, Yaiza, Marwa* i *Iman*; bilingües àrab-castellà els masculins *Izan, Omar* i *Asier* i els femenins *Ainhoa, Salma, Nayara, Aroa* i *Naia*; trilingües català-castellà-àrab els masculins *Anas/Anàs* i els femenins *Naiara, Fàtima/Fátima, Nàdia/Nadia, Màriam/Mariam* i *Lina*. Segons LI castellà, són monolingües àrabs els masculins *Mohamed, Ayman, Àyoub/Áyoub* i *Youssef* i els femenins *Marwa* i *Iman*; bilingüe català-àrab el masculí *Bilal*; bilingües àrab-castellà els masculins *Rayan* i *Omar* i els femenins *Aya, Salma, Leyre, Malak, Yasmin* i *Yaiza*; trilingües català-castellà-àrab els masculins *Ismael, Anas/Anàs, Asier* i *Axel* i els femenins *Noa, Nora, Fàtima/Fátima, Lídia/Lidia* i *Naia*.

grup a l'altre) descobreix que LI castellà considera bilingües castellà-àrab tot un seguit de NP àrabs. LI català, en canvi, considera monolingües els NP formalment àrabs, però qualifica de bilingües castellà-àrab i trilingües NP que, de fet, són bascos. Segons tots dos grups, a més, els bilingües català-àrab són virtualment inexistents. Coincideixen, doncs, en què el sistema antroponímic dels parlants de LI castellà és més propici a utilitzar elements que en principi li són aliens que no pas el dels de LI català.

Encara en aquest sentit, molts NP aliens al sistema tradicional però admesos com a vàlids en un parlant LI castellà, i sobretot els bascos i els àrabs, s'han identificat també amb l'etiqueta «Altres».¹⁹ Aquesta pot ser la manera dels informants d'indicar que saben que aquells NP no *pertanyen* al castellà, però la inclusió de NP bascos en els binomis castellà-àrab fa pensar que l'etiqueta assenyala també la inseguretats sobre l'origen de certs NP.

4.2. De la percepció dels NP a la percepció de la identitat lingüística

Els grups LI català i LI castellà perceben de maneres ben diferents els NP dels nacions catalans. Les dades del grup LI català dibuixen dos sistemes antroponímics que comparteixen un espai comú (quantitativament majoritari) però mantenen cadascun la seva essència i estan fonamentalment diferenciats, lingüísticament delimitats per barreres difícilment franquejables. LI castellà, al revés, esbossa un sol sistema antroponímic, molt més flexible, format per una minoria d'ítems marcadors de la identitat lingüística i una gran majoria de NP vàlids per al conjunt de la població, independentment de la LI.

Tenint en compte que «We use names to create boundaries between belonging and not belonging» (Davidoff *et al.*, 1999: 92, a Edwards i Caballero, 2008: 39), les divergències en la consideració dels NP pressuposen altres diferències més profundes, relatives a la percepció de la identitat lingüística. Així, les valoracions del grup LI català encaixen en la ideologia de l'autenticitat, mentre que les de LI castellà s'ajusten més aviat a la de l'anonimat.

D'acord amb les explicacions de Woolard (2008: 183-184) sobre la ideologia de l'autenticitat, LI català, en establir clarament diferències entre els sistemes antroponímics dels parlants de LI català i LI castellà, assumeix que la llengua és «l'expressió ge-

19. Els NP designats com a «Altres» en més d'un 10 % dels casos són: segons LI català, els masculins *Iker, Eric, Joel, Izan, Adam, Nil, Aitor, Erik, Bruno, Unai, Ian, Aaron/Aarón, Max, Isaac, Rayan, Kevin, Edgar, Omar, Anas/Anás, Cristián, Bilal, Ayman, Asier, Axel, Àyoub/Áyoub, Leo i Xavi* i els femenins *Noa, Anna, Abril, Sofia/Sofia, Ainhoa, Nerea, Judith, Nora, Aitana, Aya, Ainara, Salma, Nayara, Erika, Naiara, Alèxia/Alexia, Aroa, Eva, Helena, Gisela, Alexandra, Iris, Leire, Ingrid, Valèria, Màriam/Mariam, Leyre, Malak, Yaiza, Naia, Marwa, Lina, Ainoa, Lara, Ruth i Edurne*; segons LI castellà, els masculins *Àlex/Álex, Iker, Jan, Hugo, Izan, Ivan/Iván, Adam, Alejandro, Nil, Aitor, Erik, Bruno, Unai, Ian, Aaron/Aarón, Max, Isaac, Rayan, Kevin, Anas/Anás, Cristián, Bilal, Ayman, Roc, Asier, Axel, Samuel i Youssef* i els femenins *Noa, Abril, Ainhoa, Nerea, Aitana, Aya, Ainara, Ivet, Salma, Nayara, Erika, Naiara, Aroa, Leire, Ingrid, Valèria, Màriam/Mariam, Queralt, Leyre, Malak, Yasmin, Yaiza, Marwa, Iman, Ainoa i Edurne*.

nuïna i essencial d'una entitat o d'un "jo" (*self*)» i atorga als NP i a la llengua un valor simbòlic: «la parla esdevé no solament un signe indicatiu sinó fins i tot una icona de tipus particular de persona». A més a més, si bé els NP proporcionen informació sobre les preferències dels progenitors i no pas dels portadors (Lieberson, 2000: 285), les dades indiquen que la percepció de l'autenticitat duu els parlants a creure que l'ús de la llengua en garanteix la pervivència: és impensable que una *Meritxell* tingui com a LI el castellà o un *Mario*, el català.

Al revés, LI castellà, que esbossa un sistema antroponímic molt més obert, amb una majoria de NP vàlids per a parlants de qualsevol de les llengües, denota una percepció de la LI en el si de la ideologia de l'anonimat. Segons aquesta ideologia, el «públic» és una veu genèrica, que s'ha deslligat dels interessos particulars i les arrels socials i s'expressa en una llengua estàndard i comuna (Woolard, 2008: 180). En aquest context, l'autoritat lingüística és desarrelada i universalista i per això «les llengües públiques poden representar [...] i ser usades igualment per tothom [...] perquè no pertanyen a ningú en particular» (Woolard, 2008: 180): segons LI castellà, no cal que una *Queralt* parli català, un *Iker*, basc o una *Marwa*, àrab.

Aquesta visió, però, té matisos: LI castellà no considera pas que *qualsevol* llengua pugui exercir d'estàndard comú. Primerament, perquè la majoria de NP es qualifiquen de bilingües esbiaixats cap al castellà. En segon lloc, perquè LI castellà percep amb més insistència els NP com a propis, independentment de si *pertanyen* o no al castellà,²⁰ i a més concep un sistema antroponímic de límits difusos i es fa seus NP que li són manifestament aliens.²¹ I, finalment, perquè la innovació del sistema afecta molt supèrfluament el sistema de LI català. LI castellà, en definitiva, considera que el castellà és la llengua anònima, però el català, marca d'autenticitat.

5. CONCLUSIONS

Els antropònims són elements lingüístics amb una forta càrrega simbòlica que contribueixen a construir la identitat lingüística del portador. El treball aprofundeix en la percepció d'aquesta identitat a través de les dades obtingudes en una enquesta etnolingüística en què es demanava als informants quina creien que era la llengua d'un parlant nascut a Catalunya que dugués un NP determinat. Els resultats indiquen que els parlants de LI català veuen el panorama antroponímic del país com la suma de dos sistemes independents que s'acosten en molts punts però que no s'acaben de barrejar mai, mentre que els parlants de LI castellà perceben més aviat un sol sistema, de límits difusos i format per NP en general vàlids per a parlants de qualsevol llengua.

20. Aquesta tendència, d'altra banda, és generalitzada: «there are not only differential preferences among ethnic groups in first names, but group members often view the names as "theirs"» (Perl i Wiggins, 2004: 210).

21. Lieberson (2000: 185) parla del «pizza effect» en el sistema antroponímic dels Estats Units: «just as this initially foreign food [pizza] is also operationally now an American food, so some "foreign" naming tastes have become American naming tastes».

Tots dos grups consideren que el sistema antroponímic dels parlants de LI castellà és més ampli i innovador, i que el dels parlants de LI català és més tradicional. Aquestes dades han permès identificar en el grup LI català una visió de la identitat lingüística en el marc de la ideologia de l'autenticitat, mentre que LI castellà se situa en l'àmbit de la ideologia de l'anonimat.

6. AGRAÏMENTS

Aquest treball ha estat finançat pel Ministeri d'Economia i Competitivitat i el Fons Europeu de Desenvolupament Regional, en el marc d'una beca FPI2011 inclosa en el projecte FFI2010-2281-C03-02. Vull donar les gràcies, a més a més, a Joan Costa, director del treball inicial, a Maria-Rosa Lloret, per les seves aportacions a aquesta versió, i als assistents al taller «Sociolinguistic and linguistic issues involved in heritage languages», celebrat a la Universitat de Michigan el juliol del 2013 i organitzat per Ad M. Backus i Pieter Muysken, pels seus comentaris sobre aquesta recerca.

BIBLIOGRAFIA DE REFERÈNCIA

- BERTRAND, Marianne; MULLAINATHAN, Sendhil (2003). «Are Emily and Greg more employable than Lakisha and Jamal? A field experiment on market discrimination». *American Economic Review*, vol. 94, núm. 4, p. 991-1013. També disponible en línia a: <<http://scholar.harvard.edu/files/mullainathan/files/emilygreg.pdf>>.
- CAMPBELL, Mike (1996). *Behind the name: the etymology and history of first names* [en línia]. <<http://www.behindthename.com>>.
- DAVIDOFF, Leonore (ed.) (1999). *The family story: Blood, contract and intimacy, 1830-1960*. Londres: Longman.
- EDWARDS, Rosalind; CABALLERO, Chamion (2008). «What's in a name? An exploration of the significance of personal naming of "mixed" children for parents from different racial, ethnic and faith backgrounds». *The Sociological Review*, vol. 56, núm. 1, p. 39-60. DOI 10.1111/j.1467-954X.
- EUSKALTZAINDIA (2002). *Diccionario de nombres de pila* [en línia]. <http://www.euskaltzaindia.net/index.php?option=com_content&Itemid=204&catid=85&id=253&lang=es&view=article>.
- FAURE SABATER, Roberto (2007). *Diccionario de nombres propios*. 2a ed. Madrid: Espasa.
- FISHMAN, Joshua A. (1996). *In praise of the beloved language: A comparative view of positive ethnolinguistic consciousness*. Berlín; Nova York: Mouton de Gruyter. (Contributions to the Sociology of Language; 76)
- FRYER, Roland; LEVITT, Steven (2004). «The causes and consequences of distinctively black names». *The Quarterly Journal of Economics*, vol. 119, núm. 3, p. 767-805. També disponible en línia a: <<http://pricetheory.uchicago.edu/levitt/Papers/FryerLevitt2004.pdf>>.
- GEOFFROY, Éric; GEOFFROY, Néfissa (2009). *Le grand livre des prénoms arabes*. París: Albin Michel: Éditions Albouraq.

- GRAÇA FEIJÓ, Rui (2008). «Língua, nome e identidade numa situação de plurilinguismo concorrencial: o caso de Timor-Leste». *Etnográfica*, vol. 12, núm. 1, p. 143-172. També disponible en línia a: <<http://www.scielo.oces.mctes.pt/pdf/etn/v12n1/v12n1a08.pdf>>.
- IDESCAT (2009a). *Enquesta d'usos lingüístics de la població 2008* [en línia]. Barcelona: Generalitat de Catalunya. <<http://idescat.cat/p/eulp2008>>.
- (2009b). *Noms dels nadons: Metodologia* [en línia]. <<http://www.idescat.cat/nadons/?sexe=2&res=a&t=2008&m=m>>.
- (2009c). *Noms dels nadons: Nenes. 2008* [en línia]. <<http://www.idescat.cat/nadons/?sexe=2&res=a&t=2008>>.
- (2009d). *Noms dels nadons: Nens. 2008* [en línia]. <<http://www.idescat.cat/nadons/?sexe=1&res=a&t=2008>>.
- KING, Eden B. [et al.] (2006). «What's in a name? A multiracial investigation of the role of occupational stereotypes in selection decisions». *Journal of Applied Social Psychology*, vol. 36, núm. 5, p. 1145-1159. DOI 10.1111/j.0021-9029.2006.00035.x.
- KREMER, Dieter (1993). «Onomastique et état social». *Butlletí Interior de la Societat d'Onomàstica*, núm. 53, p. 17-36. També disponible en línia a: <http://www.onomastica.cat/sites/onomastica.cat/files/03_kremer.PDF>.
- LEVITT, Steven D.; DUBNER, Stephen J. (2005). *Freakonomics: A rogue economist explores the hidden side of everything*. Nova York: Harper Collins.
- LIEBERSON, Stanley (2000). *A matter of taste: How names, fashions, and culture change*. New Haven, Conn.; Londres: Yale University Press.
- MASCARÓ I PONS, Jaume (1982). «Antropònims. Usos i funcions». *Butlletí Interior de la Societat d'Onomàstica*, núm. 26, p. 6-10. També disponible en línia a: <http://www.onomastica.cat/sites/onomastica.cat/files/02_mascaro.PDF>.
- MATEOS, Pablo (2007). «A review of name-based ethnicity classification methods and their potential in population studies». *Population, Space and Place*, vol. 13, núm. 4, p. 243-263. DOI 10.1002/psp.457.
- MORAN, Josep (1994). «Els germanismes en la toponímia». *Butlletí Interior de la Societat d'Onomàstica*, núm. 57, p. 48-50. També disponible en línia a: <http://www.onomastica.cat/sites/onomastica.cat/files/03_moran_0.PDF>.
- PERL, Paul; WIGGINS, Jonathon L. (2004). «Don't call me Ishmael: religious naming among Protestants and Catholics in the United States». *Journal for the Scientific Study of Religion*, vol. 43, núm. 2, p. 209-228. DOI 10.1111/j.1468-5906.2004.00228.x.
- RYMES, Betsy (2000). «Names». *Journal of Linguistic Anthropology*, vol. 9, núm. 1-2, p. 164-166.
- Santoral català: Guia onomàstica de sants i advocacions marianes* (1991). 5a ed. Barcelona: La Formiga d'Or.
- TAN, Peter K. W. (2004). «Evolving naming patterns: anthroponymics within a theory of the dynamics of non-Anglo Englishes». *World Englishes*, vol. 23, núm. 3, p. 367-384. DOI 10.1111/j.0883-2919.2004.00364.x.
- WEITMAN, Sasha (1987). «Prénoms et orientations nationales en Israël, 1882-1980». *Economies, Sociétés, Civilisations*, vol. 42, núm. 4, p. 879-900.
- WOOLARD, Kathryn A. (2008). «Les ideologies lingüístiques: una visió general d'un camp des de l'antropologia lingüística». *Revista de Llengua i Dret*, núm. 49, p. 179-199. També disponible en línia a: <http://www10.gencat.net/eapc_rld/revistes/copy6_of_Revista_prova_2/article.2008-10-08.7453018489/ca>.